

LO MELET É LO CARTÒN

PATOIS D'ISSOGNE

(PAR FRANCESCA SEZIAN)

[1-2] Ive in cou in piquiot melet qué sé pormounouve tot fiér, en galopén é en dzouyén avó lé minoù dou véladzo. In bi dzor, lé pétot y an deu-se : « Ah ! Tame sérèye bi sé lo melet avisse in cartòn ! ».

[3-4] Donca lo grou y at deu-ie : « Eh bén ! Pouèit fàré-lo dzo in cartòn ». Parìn y at prit dé lan, y a prit lo martì, y at prit la résa, y at prit lo virabertèn, y at prit dé quioù é aprì y at résó, tayà é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! ... avvivve fét proppe in bi cartòn.

[5-6] Aprì y at béto-se fare lé rove dé bohç, y at béto-ie in bi herquio outor é y at bétó-le ou cartòn. Tame ivon guèi é contèn lé minoù ! É lo melet co dé pieu : lin davàn é lo cartòn dérìn !

[7-8] A la sizòn dé couiyìn lé pomme, lé minoù tsardzivvon la fritte mavira sun lo cartòn. In bi dzor, y an impissà lo cartòn fenque ou ren, co sé lo melet lé impriyvve : « Na parìn tan, y ét trop pizant ! ».

[9-10] Ma lé minoù y an po ahcouto-lo, ou contrére : y an djouentó co d'otre pomme, si tente qué can qué y at partìn, lo cartòn..... y at fét crac ! Lo piquiot melet y at béto-se a piouré : « Na... lo mén bi cartòn ! ».

[11-12] Pé forteunna lo grou pasove proppe lai é y at demandó : « Quin y ét-tì qué pioure ? ». Lé minoù y an rahpounnìn : « Y ét lo piquiot melet : lo sén cartòn y at débélo-se ».

[13-14] Parìn lo grou y at défét lo cartòn, y at prit torna lo martì, la résa, lo virabertén é lé quioù é pan ! é boum ! é pan ! é boum !.... y at indzignà lo cartòn.

[15-16] Lo piquiot melet y ire si content, ma y at deut : « Hitta cou, pétot, tsardzidde po trop dé pomme sun lo mén cartòn ! ». É lé minoù dou véladzo, tot guèi perqué lo melet avvive piantó lai dé piouré, y an fét lo tor dou cartòn.